

דבר חודש בחודשו

בס"ד

עלון שומעי לקחו של מורנו הרב יואל שורץ שליט"א

עלון 73 - חשוון 2 תשפ"א

ההכרה בבורא דרך המים והגשם

שוב הזדמנות להתבונן בטבע. ואלו ארבעה המינים שאחת מסיבות נטילתן כי הם

ים על המים ובחג נידונים על המים. והם מקשרים אותנו להתבוננות בגשם והמים, ועוד יותר בתפילות על הגשם בהושענא רבה ושמחת תורה. אולי לכן הגימטריא של המלה סכה היא 85 ועם 1 הכולל שווה לגימטריא של המילה הטבע 86! המשך לעניין ההודיה של משיב הרוח וכו' היא תפילת בקשת הגשם בברכת השנים "ותן טל ומטר לברכה" המתחילה בז' חשוון.

עניני המים בפרשיות השבוע

גם הפרשיות שקוראים אחר סוכות מזכירות לנו את עניין המים והגשמים. בפרשת בראשית למדנו את חשיבות המים מהכתוב (בראשית א' ב') "וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ וְבָהוּ... וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם", המדע טוען שהיסוד שממנו נוצרו יתר היסודות הוא המימן שהוא עיקר המים בתוספת חמצן. כי לפי הקבלה, המים מסמלים את מידת החסד האלוקי משום שהם נותנים חיים אל העולם וכתוב (תהלים פ"ט ג'): "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה".

[ראה רמב"ן (בראשית א' א') שביאר את הבריאה כעין זה שתחילת הבריאה היה יסוד אחד וממנו התפתח העולם! אלא, שהוא סבר שהחומר הראשוני הוא דבר שאין בו ממש גשמי וזו לשונו: "הוציא מהאפס הגמור המוחלט יסוד דק מאד אין בו ממש, אבל הוא כח ממציא, מוכן לקבל הצורה ולצאת מן הכח אל הפועל, הוא החומר הראשון..."]

אמנם יש בהם מעט מים כבדים והם ניגוד למים החיים והמחיים, והם גורמים לזקנה ומשמים כחומר לפצצות הגרעין. וזה כמידת הדין המעורבת בחסד, שבעת החטא הופכת מידת החסד לדין, כמו שהודגש לנח שהמבול הוא יהיה מים, והוא סמל החסד שהפך לדין.

וכן המשנה (אבות ב'): "אף הוא ראה גולגלת הצפה על פני המים, הדגשה מיוחדת שהיתה על פני המים ואמר 'על דאטפת אטפוך וכו' שהציף אנשים במים והעונש היה גם במים".

גם כמות המים בגוף האדם שונה בגבר הם 75% כי לפי הקבלה האיש מידתו חסד. והאישה שהיא דין בגופה רק למעלה מ-60%.

סדום ועמורה שכוסו בים המלח הוא נקרא ים המוות והוא סמל לחטא הממית כי בים זה אין חיים כלל לא של צומח ולא של חי.

מים חיים. תפקיד המים כנותני חיים לעולם

המים נקראים בשם מים חיים משתי סיבות האחת שהם מחיים את הברואים, ולא רק שגוף הצמחים ובעלי החיים

"קָוַל הַשֶּׁם עַל הַמַּיִם..." (תהלים כ"ט ג') -

כאילו ה' מדבר אלינו דרך המים. וההסבר להלן:

"וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הַרְקִיעַ..." (תהלים י"ט ב'). גדל במסכת כתובות (ה' א') נתבארה כוונת הכתוב שהגשם הבא על ידי תפילת הצדיקים מגלה על מעשה הצדיקים. נראה לבאר שהתפילה של הצדיק שמשפיעה על הורדת הגשם אכן מגלה כי ה' הוא הנותן גשם בזה שהוא מקבל את תפילת הצדיק ועושה על פיה. וכן אמר ירמיה (י"ד ל"ב): "הֲיֵשׁ בְּהַבְלֵי הַגּוֹיִם מַגְשָׁמִים וְאֵם-הַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ רִבְבִים הֲלֹא אַתָּה-הוּא הַשֶּׁם אֱלֹהֵינוּ וְנִקְנָה-לָךְ כִּי-אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת-כָּל-אֱלֹהִים". ובמקרים רבים בהיסטוריה, בשעות בצורת פנו הגויים אל היהודים שבמקום שיתפללו על הגשם ונענו, וכמו שקרה רק לאחרונה במרוקו.

משיב הרוח ומוריד הגשם (תפילת שמונה עשרה)

נראה, שהכוונה בהודיה זו לא רק שהרוח מביאה את ענני הגשם, אלא גם שהגשם מלמד אמונה, (אולי יש רמז 'משיב הרוח' במובן משיב את הרוחניות, ו'מוריד הגשם' במובן ממעט את הגשמיות). כמו שאמרו חז"ל (תענית ז' א') **שגדול יום הגשמים כיום שבו נתנה תורה** שמשנה רבנו השווה את התורה לגשם (דברים ל"ב ב'): "יַעֲרַף בַּמָּטָר לְקַחֵי תֹזֶל בְּפֶלֶא אֲמַרְתִּי בְּשִׁעְרֵם עָלַי דָּשָׂא וְכַרְבִּיבִים עָלַי עֲשֵׂב."

התקשרות אל הטבע בשביל הכרת הבורא

אחד הקריאות שעוררו את אנשי התרבות החדשה אחר ימי הביניים החשוכים, היתה הקריאה של הפילוסוף רוסו: חזרו אל הטבע! הקריאה הזו שייכת גם לנו, כי הטבע הוא בגימט' אלו-הים. וכמו שאמר רבי עקיבא למין ששאל מי ברא את העולם, ענה לו רבי עקיבא: כמו שהדלת מעידה על הנגר שעשאה והבגד על האורג אותו כך הבריאה מעידה על הבורא. ולפי רבנו יונה ההתבוננות בטבע כמו בזמן ברכת הלבנה, נקראת קבלת פני השכינה כי בהסתכלות בבריאה אנו מכירים את בוראה.

בחג הסוכות, התקשרנו מחדש אל הטבע שהסכך שהוא מענפי אילנות או שאר צמחים הוא חייב להיות טבעי, ואם משנים אותו ועושים אותו לכלי הוא נפסל. ובחג נוטלים בידינו את ארבעה המינים, וזה

האצות שגדלות בהם, שנוטלות את הפחמן מהאוויר המכיל דו תחמוצת הפחמן, הנגרם על ידי שריפות ונשימת בעלי החיים, והצמחים האלה, צורכים את הפחמן, לצורך בניית תאיהם, ומשחררות בתהליך המכונה "פוטו – סינתזה", שנוטל מתוך הדו תחמוצת הפחמן, את החמצן הטהור, החוזר לאוויר בכדור הארץ.

הימים גם מספקים מזון לברואים, כיוון שהדגים הם חלק חשוב במזון הבריות, ומספקים עוד הרבה דברים שנחוצים לעולם.

ענין הגשם

עוד מוזכר בפרשה ענין הגשם הממתין לאדם שיכיר בטובת הגשם ויתפלל עליו ככתוב (בראשית ב' ה') "וְכָל יְשִׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֵם וְהָיָה בְּאָרְץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֵם וְיִצְמַח פִּי לֹא הִמְטִיר הַשָּׁמַיִם אֵלָּה – הַיּוֹם עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אֵינָן לְעֵבֶד אֶת הָאֱדָמָה", כמו שמבואר רש"י שם. והנה נושא הגשם גם בימינו, מלמד אותנו על ענין מופלא בנושא ההשגחה העליונה, [וכמו לאיוב שתמה: כיצד הוא סובל אף היותו צדיק גמור, וחשש שמא איוב נהפך לאיוב כלשון הגמרא (ב"ב ט"ו) וכוונת הדברים נראה: שאיוב סבר שאין השגחה בעולם והכל מקרי לכן יתכן שיסבול ללא עוול בכפו? ועל כך נאמר לו (איוב לח' כו') "לְהִמְטִיר עַל אָרְץ לֹא אֵישׁ..."] ופירשו המפרשים (ראה בהוספות לתורה שלמה בראשית) שידועה תופעה חשובה מאד בענין הגשם; שבאותו מקום חלים שינויים אם המקום מיושב יותר, מתרבים הגשמים, מתמעט הישוב גם הגשם מתמעט!

הגשם שנוצר להשקות את האדמה וככתוב (ישעיה נה' י') "כִּי פֶּאֶשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יֵשׁוּב כִּי אִם הִרְוָה אֶת הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לְזֵרַע וְלֶחֶם לְאֹכֵל" שהגשם נברא במיוחד לצורך הצמחים. רבי יצחק אלחנן בחיבור על חשיבות טהרת המשפחה הוכיח את ההבדל בין טבילה במקווה עשוי ממי גשם, לבין רחצה במים שאובים, מדברי הכימאי ליבך שכתב על ההבדל בין מי-גשם המשקים את האדמה לבין מים אחרים המשקים את האדמה, שמי גשם בניגוד למים אחרים בחודרם לקרקע הם משאירים אחריהם חומרים המטיבים לצמח, בשונה למים אחרים שסוחפים עמם גם חומרים הנחוצים לצמח.

עוד יותר פלא שנתגלה בימינו, שבגמרא (תענית) נחלקו רבי אליעזר שסבר שהגשם מקורו מהאוקיאנוס ורבי יהושע הסובר שהגשם מקורו מהשמים. והנה התברר על ידי מחקר באטומים כי הגשם חציו מהמים המתאדים מהים וחציו מהחלל, על ידי גושי קרח הנפרדים מכוכבי השביט שהם עשויים קרח {וזה סיבת הזנב של הכוכב חלק הופך לאדים בגלל השמש שממיסה חלק מהכוכב ואלו קופאים} חלקים מהכוכב נכנסים לכדור הארץ כמטאורים הנמסים והופכים לגשם. והנה יש לתמוה אם כל הזמן נוסף מים מהחלל לכדור הארץ, למה אין שטפון, מכסה את הארץ ובהכרח שבדיוק אותה כמות של מים

מכילים אחוז גבוה של מים, אלא כל חייו של היצור ממשיך להיות תלוי במים. הדם שמזרים את החמצן והמזון לתאים הוא בעיקר מים. התא עצמו מתפקד על ידי המים המזרימים לו חומרי מזון, ומסלקים ממנו את הפסולת. העובר נוצר בתוך מים. לכן אפשר לומר שהמילה מים חיים מתייחס גם לעניין הזה שהם סיבת החיים בעולם.

הסיבה השניה שנקראים מים חיים כי יש בהם דברים כמו שיש בהם חיות למשל: גילו החוקרים, כי למים יש זיכרון, ולכן מים קולחים, אינם ראויים לכתחילה לשימוש, כי הדברים השלייליים שספגו נשארו בהם, ורק הפיכתם לקרח או לאדים, עשויה למחוק מהם את זיכרונות העבר. [יש בזה איזה דמיון לגהינום! שנועד לזכך את נפש החוטאת, שחצי שנה של זיכוך, זה נעשה בגהינום של אש, וחצי שנה בשל קרח]. ישנה עובדה המוסברת לפי זה: דג הסלמון עובר כאלפיים ק"מ כדי להטיל את ביציו במקום הקבוע לו להטלה. וכששפכו עליהם מים שהובאו מאותו מקום, זה עורר אצלם התרגשות. דבר זה הוא מיוחד לבעלי החיים, ואין מעבדה שיכולה להבחין בשוני הזה. עוד נמצא שיש תקשורת בין המולקולות של המים.

כן כתוב בפרשה על היקוות המים לימים, ושני עניינים יש בזה: האחד, שיש בכדור הארץ עומק לימים, דבר שאינו קיים בשאר כוכבי הלכת ולא בירח, עומק של 9-11 ק"מ באוקיאנוס שיקבל את המים שנמצאים בכדור הארץ ותראה היבשה, ולכן מברכים "רוקע הארץ על המים" על הכנת קליפת כדור הארץ באופן מיוחד זה.

דבר שני ששומר על היבשה, שנברא כדור הארץ, עם קוטבים. שבהם כמויות מים עצומות, מרוכזים בצורת קרח, כדי שריבוי המים לא ישטוף יבשות וכאמור (איוב לז' ו'): "כִּי לִשְׁלֹג יֵאָמֵר הָיָה אָרֶץ...". בזמן המבול הם נמסו ושטפו את העולם. והחום המתרבה בימינו בגלל גזי התעשיה וכלי הרכב, ממיס את הקרח שמתחיל לסכן שטחים רבים בכדור הארץ, ודאי שזה קשור לקילקול העולם על ידי חטאים חמורים הנעשים בפרהסיא. ותפקיד נוסף לקרח שבקוטב והוא, לשמור על כדור הארץ שלא יתחמם מדי בקור שהם פולטים ובצבע הלבן שלהם שהם מחזירים בכך 80% מהקרינה של השמש עליהם.

ועוד, המצאות מים חיים וזורמים הוא דבר ייחודי המצוי רק בכדור הארץ שיש בו טמפרטורה מתאימה לכך, בשאר הקוסמוס הם מופיעים רק בצורת קרח או בצורת אדים. גם המים שונים מחומרים אחרים הדומים להם שהופכים למוצק בטמפרטורה גבוהה בהרבה גם היא ענין מיוחד של ההשגחה העליונה, ודוד רמז זאת (תהלים כ"ד א'-ב'): "לְהֵשֶׁם הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ; תִּבֵּל, וַיֵּשְׁבֵי בָהּ." והוכחה לכך "כִּי-הוּא, עַל-יָמִים יִסְדָּהּ; וְעַל-נְהָרוֹת, יִכּוֹנְנָהּ".

המים בכדור הארץ מכסים כשני שליש ממנו, ככתוב (ישעיהו מ' יב'): "...וְכָל בְּשָׁלֵשׁ עֶפְרַיִם הָאָרֶץ...". לכן יש מדענים המכנים את העולם שבו אנו חיים, לא "כדור הארץ" אלא "כדור המים". הסביבה לריבוי המים בכדור הארץ היא: המים בימים, מאזנים את הטמפרטורה בכדור הארץ סופגים את עודף החום באטמוספירה, ולהיפך, פולטים חום בחורף הקר. הם גם מספקים חמצן לכדור הארץ, על ידי

לצדיקים, שהיא לא רק מפני הלימוד שהסביבה מלמדת את האדם, וכמו שכתב הרמב"ם (דעות ז' א') "שאדם מושפע מאנשי סביבתו". אלא גם מכח השפעת

מעשי האדם על המים שבסביבתו, ולכן כל מקום שיש בו מים, עלול להיות מושפע מדברים רעים, ורמז מלשון המשנה (אבות פרק א' יא') "... חכמים, הזהרו בדבריכם, שמא תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים, וישתו התלמידים הבאים אחריכם וימותו, ונמצא שם שמים מתחלז". מחקר שנעשה ביפן

גילה שכמו השלג הנראה מבעד למיקרוסקופ בצורת גבישים הנראים ככוכבים כך גם המים מוקפאים אולם זה לא קורה אם דברו לידם דברים רעים ולהפך אם דברו לידם דברים טובים, וגם מים שברכו עליהם והשקו בהם צמח הם משפיעים לטובה יותר ממים רגילים ולהפך מים שנפגמו על ידי דיבורים רעים.

תכונת הקרח מעידה על השגחת ה' יתברך

מתפקיד המים הקפואים שנהיים לשלג ולקרח, שהוא דבר שמקיים את הבריאה, הוא דבר שמלמד אמונה יותר מהרבה דברים: כתוב (איוב ל"ז י'): "בְּנִשְׁפָּתַי אֵל יִתֵּן קָרָח וְרָחֵב מַיִם בְּמוֹצָקִי". כתשובה לאיוב שתמה: אני צדיק ואם אני מתיישר, זה סימן שאין השגחה - איוב לאיוב התחלף! ענה לו אליהוא: ראה את הנס הגדול המתמיד לקיום הבריאה וזה ישכנע אותך לראות את השגחת הבורא יתברך: שהמים הם הדבר היחיד שכשהוא נקפא, הוא יותר רחב וממילא הוא יותר קל. בכך הוא שונה מכל חומר אחר בבריאה. וזה נס מיוחד לשמירת הקיום, כי אם לא כן, בחורף, היו המים בים קופאים ושוקעים למטה, והיו ממיתים את כל היצורים שבים, ולאחר מכן השכבה השנייה גם הייתה קופאת, וכן הלאה, עד שהימים היו הופכים לגוש קרח נורא שהיה מקפיא הכל, לכן הקרח מהווה חייץ בין הקור למים, ובקיץ המחיצה הזו היא נמסה וכך מתקיים העולם. לכן המילה שלג מסמלת את הפשרת השלג, כי המספרים של האותיות של השם הוא בסדר יורד ש-300 ל-30 ג-3 (על פי הגר"א).

ואת זה לימד אליהו את איוב! אתה שואל היכן ההשגחה האלוקית: וכי איוב לאיוב נתחלף?! התבונן בנס הזה, שהמים בהיותם מוצק הם מתרחבים, ותראה את השגחת הבורא בעולם. ואולי נכלל בתשובת אליהו גם מה שאמר לאיוב (שם פסוק ו'): "כִּי לְשֵׁלֶג יֵאמָר הֲוֵא אֶרְיָן וְגֶשֶׁם מְטָר וְגֶשֶׁם מְטָרוֹת עֲזוּ" בזמן החורף, יחד עם הגשם יורד שלג, והוא לצורך קיום העולם כמו הגשם.

ואנו נזכרים בנס הזה כאשר, אנו רואים את פתיתי השלג יורדים לא בחוזק, ולא כמי הגשם, אלא כנוצות המעופפות, וזה בגלל שהפתיתים הקפואים אכן קלים מהמים, וגם משום שהמים בהם לא מרוכזים ויש בהם אוויר.

כיון שהקרח שנהיה מהמים, הוא נס מיוחד לקיום העולם, לכן כנראה סיבבה ההשגחה שדוקא בקרח טבעה אניית הכפירה שנקראה טיטניק [על שם אליל בשם טיטן שלחם נגד השמים], והקפטן דיבר דברי חירוף וגיזוף כלפי שמים ר"ל, שאמר: שאפילו אם ירצו שוכני שמים

מתנדפת לחלל, והרי זה דבר מדהים שבדיוק המטאורים משלימים את החסר, אין לך דבר המלמד על השגחה עליונה יותר מזה.

עדות נוספת מענייני המים על ההשגחה העליונה שמתגלה בימינו היא העובדה שמרבית ההמצאות הקשורות לניצול המים כמו טפטפות להשקאת שדות, מחזור מים, התפלת מים והרבה עניינים נוספים בחידושים לניצול המים מקורם בארץ, וזה על פי פירוש חז"ל לכתוב בספר איוב (ה' י') "הִנֵּתֶן מְטָר עַל פְּנֵי אֶרֶץ וְשִׁלַּח מַיִם עַל פְּנֵי הַיַּבֵּשׁוֹת" - שתחילה הגשם בא לארץ ישראל וחוץ לארץ שותה מהתמצית של הארץ, מסתבר שכוונת חז"ל לבאר את הכוח הרוחני המביא את הגשם שהוא בא לארץ ומכח זה גם לשאר הארצות.

השפעת החטא על המציאות - הניכרת במים

בפרשת נח אנו לומדים, על המבול שהיה מים שהשמידו את האנושות וכל החי, ואף את קליפת כדור הארץ שספגה את השפעת החטא. והשאייר הבורא זכר לדבר על ידי הקשת הנראית בענן מפעם לפעם, להזכיר את העונש לחוטאים, ודורות מועטים, שהיו בהם צדיקים גדולים שמגנים על דורם כמו רשבי"י, לא נראתה הקשת. ובנוסף לכך נמצאה בעירק היא בבל כמו שתרגמו חז"ל שם זה לשם נסחפו מתי המבול, ונמצאה שכבת טין עצומה הנוצרת ממשקע של מים, מתחת לאדמה בבבל [עירק] המעידה על כך, כמו שאמרו חז"ל שבבל מכונה בשם זה כי לשם נסחפו מתי המבול. (ראה עוד ספרנו אמת מארץ תצמח עמ' 56 והלאה). וזה מוסיף לעדויות שנמצאו שרידים בהרי אררט שיכולים להעיד על תיבת נח.

השפעת חטא או להפך קדושה, על מקום (כדברי רש"י בפרשת נח); שהמבול מחה ג' טפחים כעומק המחרשה, והמבול מחה השפעת החטאים שגרמו למבול. דוגמה נוספת היא דברי המשנה (אבות): "שְׁנַיִם שִׁיּוֹשְׁבִים וְאֵין בֵּינֵיהֶם דְּבַר יְתוֹרָה, הֵרִי זֶה מוֹשֵׁב לְצִיִּים" דייק בספר מעם לועז: שלא נאמר שהם נחשבים ללצים חלילה, אלא שגם המושב שבמקום ההוא ספג מהקלקול ומשפיע על היושב שם. ולהפך לטובה; אמרו חז"ל "כל הלומד בבית המדרש לא במהרה הוא משכח" כי השפעת לימוד התורה והתפילה שם קיימת במקום.

בימינו ישנה אפשרות נוספת להבין את השפעת החטא, שבעלי החיים הושפעו מחטאי האדם בדור המבול לעשות כמו החוטאים שלכן הושמדו גם הם במבול. ועד היום במקום שבני אדם חוטאים בחטאים חמורים גם בעלי החיים חוטאים כמותם, והרי אין קשר פסיכולוגי בין אדם לבעלי החיים. אלא זו הוכחה שפעולות האדם מקרינות על סביבתו. (וראה בית הלוי פרשת נח).

ונהנה בימינו התגלה דבר מופלא היכול לתרום תוספת הבנה לכח ההשפעה של חטא, ולהפך השפעה של מעשים טובים, ולכן חייב אדם, להתרחק משכן רע ואסור להתחבר לרשע, גם מסיבה זו. ולהפך, להתחבר

מבני אדם הם בעלי אנרגיה גבוהה יותר [כי לא הושפעו לרעה ממעשי בני אדם]. זרימת מים בצינורות, גורמת להם הרס במבנה המלוקולות. לא כן בזרימה בטבע שהם שומרים על המבנה שלהם. לפי עיקר הדין מים שאובים שזרמו למקווה על גבי האדמה ומכונסים בבריכת המקווה דינם שווה, לאלו שהיו מלאי מי גשם, עיקר המקוואות בימינו הם מי גשם, המכשירים מים מצורפים בדרך השקה היינו חיבור בין שתי המקוואות. או דרך זריעה, היינו שפיכת מים למקווה כשרה שיש בה מים כשיעור הנדרש וזורמים למקווה חדשה.

הודיה ותפילה להצלחת טראמפ לעתיד

ראוי להתפלל להצלחת נשיא ארצות הברית דונלד טראמפ על כל מה שיעשה. יש להכיר טובה לקב"ה על שמינה לארצות הברית שהיא המעצמה המובילה בעולם טראמפ לנשיא אוהב את היהודים, שזכה לעזור לתושבי ארץ ישראל בהכרה בירושלים כבירת ישראל ועשיית שלום עם מדינות ערביות. וקירב שומרי תורה וריחוק רפורמים מהבית הלבן וגם זכה להעמיד שלשה שופטים שמרנים שעשויים לתקן מה שממשל אובמה הרס רוחני בעולם בהכשירו הפלות ותועבות אחרות. וזה אולי סימן לבאות גם אצלנו שהכנה לקיום התפילה השיבה שופטינו כבראשונה ויועצנו כבתחילה עם מלחמת השלטון נגד הבג"צ (הגימטריא של הבג"צ 95 שווה לגימטריא של המן שעשוי יהיה אח אמתיל ליעקב אולי זה התחיל בטראמפ. אשר שמו דונלד בגימטריא 94 השווה לגימטריא העיט 94 ולפי רשי"י פרשת לך לך סמל לסילוק אויבי ישראל, גם הסמל של ארצות הברית הוא עיט ולא נשר כמו שחושבים בטעות. ויחד עם המילה טראמפ שהיא בגימטריא השווה לגימטריא של המילים זה בלפור כמו שאמרו להצהרתו על ירושלים שהיא הצהרת בלפור השנייה.

המכון להסרת מכשול איסור תולעים לזיכוי הרבים!

ניתן להזמין הרצאות מהרב שליט"א בעניין תולעים ודרכי הטיפול בהם
054-841-6169 ***

לעילוי נשמת מישה בן תמרה ויצחק ת.נ.צ.ב.ה.

תרומות והקדשות: 052-718-9446, 058-325-8278

ספרי רבנו על המדף: 1. "דבר חודש בחודשו" ממספר 1 עד מספר 50 בכריכת ספר, 2. ביאורי תפילות – חלק א', 3. אמת מארץ תצמח, 4. קול השם על המים. 5. גבורות גשמים.

ניתן להשיג את הספרים בחנות "יש כיסוי" [סריגת שוורץ], מלכי ישראל 1, ירושלים טל' 02-5383955

הודעה חשובה לבעלי פלאפון מפוקח: ניתן להתקשר למערכת בדוא"ל או בפלאפון ולקבל העלוים לפלאפון.

להערות והארות, ולקבלת העלון במייל ולתגובות: אש"ל – איגוד שומעי לקחו של רבינו:

eeguds@gmail.com

להטביעה לא יוכלו עפ"ל, כי האנייה הזו היתה שיא הטכנולוגיה של אותה תקופה. והנה כבר בהפלגה הראשונה שלה, התנגשה בהר קרח ונבקעה לשניים וצללה לתהום, וסחפה עמה כאלפיים איש שטבעו בגלל חוסר סירות הצלה, מפני גאוות מתכנני האניה, שהיו בטוחים שלא תטבע. והיה זה מסר שמימי נגד דגל הכפירה! [ויש לצרף גם את הנסים שבמים כאמור "קול השם על הַמַּיִם..."] (תהלים כ"ט ג'), שהיו צריכים למנוע את דברי הכפירה וההבל שנכרכו סביב לאנייה. לכן יתכן מאד שעונש הכפירה היה טביעה במים- ענין אחד, ודרך הקרח - ענין נוסף].

סגולות המים המטפסים בנימיות (צינורות דקים) בניגוד לכח המשיכה: המים נחוצים לחיי הצמח ולחיי היצורים החיים וכדי שיגיעו לכל מקום יצר הקב"ה תכונה מיוחדת להם נגד טבע כח המשיכה שבצינורות דקים הם מטפסים למעלה כך הם מגיעים גם לראש הגירפה הגבוה ולפסגת העצים.

המים, ממיסים יותר מכל חומר אחר, הם גם נקבו את האבן שראה רבי עקיבא ובגלל זה חזר ללמוד אחר שהתיימש מפני אי הצלחתו בתחילה, [שאמר: אם המים הרכים על ידי הטפטוף שלהם, ניקבו את האבן הקשה, הרי דברי התורה שנמשלו לאש, ודאי שיחדרו את לב הבשר]. וגם להיפך טיפות מים שהמיסו אבן גיר הם סופגים מעט מהגיר, וכשהם מטפטפים בלא הרף, הם יוצרים על יד זה נטיפים מרהיבים, כבר בתוך עשרות שנים, כמו שהוכח מהנטיפי המפורסם שבארצות הברית, אשר נוצר על כביש האספלט הסלול שבמערה, בשל טפטוף בלתי פוסק. ואין צריך לזה אלפי שנים, כמו שמספרים המדריכים במערות הנטיפים הללו, אם מתוך טעות, או מתוך רצון להרשים את המבקרים! שורשי העצים שחודרים בסלע, זה בכח המים שבשורשים המכילים חמצן.

מים לטהרה מטומאה

הרמב"ם (סוף הלכות מקוואות) ביאר מדוע טבילה במקווה מטהרת, והרי טומאה אינה לכלוך ממשי שיתנקה במים!?! והסברו הוא: שכיוון שטבל במימי הדעת! ותיקן את מחשבותיו הלא טובות לכן הוא נטהר! מסתבר שכונתו במה שכתב שטבל "במימי הדעת" לא רק שהמים הם סמל לדעת האמתית כעין שהמשילו חז"ל שאמרו: "אין מים אלא תורה" (בבא קמא פב א'), אלא גם למים ממש, משום שהמים עצמם, מלמדים הרבה דברים, לכן כינה אותם "מימי הדעת". ועוד, נראה, שלא רק שהמים מלמדים מהתבוננות בהם, אלא שיש גם סוג של דעת במים עצמם. שעל הכתוב (תהלים צ"ג ד'): "מְקַלֵּט מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּפָרוֹם הַשָּׁם", פירשו במדרש: שקילוסו של הקב"ה עולה מן המים" - האומרים: **במרום ה'!**

דיני איכות המים לטהרת טמאים, היא שונה בדרגות הטומאה. ויש טומאה המצריכה מים חיים שהם בעלי אנרגיה גבוהה יותר! כידוע, המים הטבעיים משפיעים בדרך כלל לטובה. ולכן טבילת הזב הטמא, כדי להיטהר, צריכה להיות במי מעיין שלא נתלשו מהקרקע. אבל גם אם הם נתלשו מהקרקע, הם עדיפים על מים אחרים. ונראה, שזה הטעם שהצריכה תורה למי חטאת [פרה אדומה] וכן

לטהרת המצורע, לטהרם במים חיים - אלו מי מעיינות. עוד נמצא, שמים שהיו ממעינות הרחוקים